

IFLA World Library and Information Congress

24-30 August 2018, Kuala Lumpur, Malaysia

Tack vare stipendium från Svensk biblioteks förening och resebidrag från Region Värmland fick jag möjligheten att delta i World Library and Information Congress i Malaysia. Jag var en av 3500 deltagare från sammanlagt 112 länder.

Det samlande temat för kongressen var *Transform Libraries, Transform Societies* och IFLAS program för *Global vision* genomsyrade hela veckan.

Eftersom jag aldrig tidigare deltagit i en IFLA-kongress uppskattade jag ett inledande seminarium *Newcomers Session* där generalsekreteraren och ordförande gick igenom programmet med oss, en ansevärd skara förstagångsbesökare. De delgav oss på ett humoristiskt och lättsamt sätt sina egna minnen från den första gången. Vi gavs även en inblick i organisationens uppbyggnad. Avslutningsvis fick vi gröna lappar med texten *First Timer* att fästa på våra namnskyltar, sedan skickades vi ut i kongressvioletten med en sträng uppmaning att mingla och skapa kontakter. En uppmaning som alla verkligen tog till sig och som satte stämningen för hela kongressen.

Inledningsvis förekom även en träff för de nordiska länderna där flera personer med ett IFLA-uppdrag presenterade en plan för att intensifiera det nordiska samarbetet.

Själva öppnandet av kongressen var en storslagen show där vi erbjöds ett smakprov på Malaysias kultur i bilder, dans och musik.

Varje dag var sedan späckad med programpunkter som riktade sig till olika sorters biblioteksverksamheter, Business Meetings och Special sessions. Självt gick jag på kongressprogrammen som riktade sig till vem som helst utan specifika tillhörigheter eller uppdrag.

Ett av de mera minnesvärda seminarierna hade rubriken *Continuing Professional Development and Workplace Learning – Coaching sessions*, där bland andra svenskorna Catharina Isberg och Ewa Stenberg deltog som arrangörer. Jag fick möjligheten att coachas av Ewa Stenberg, en betydelsefull erfarenhet.

Tre f.d. ordföranden i IFLA höll i ett seminarium späckat med slagord som var mycket peppande;

Omgestalta biblioteken, förvandla samhällen var en av parollerna som återkom. Bygg (utveckla - skapa) medborgare – inte konsumenter. Vilken mentalitet krävs för att bibliotekarierna ska bli influencers? Vilket tänkesätt behövs – hur utvecklar vi våra problemlösande förmågor?

Biblioteken ska vara samhällets kreativa motor och navet för förändring. Biblioteket ska stärka såväl individer som samhällen, biblioteken ska fungera som möjliggörare i både människors liv och i samhällets utveckling.

Starka bibliotek omger sig med starka samhällen. Biblioteken stärker den socioekonomiska utvecklingen i sina områden.

Biblioteken bidrar till jämlikare samhällen genom att arbeta utjämnande med tillgången till information. Tillgången till information är en mänsklig rättighet.

Det var slående hur likartade utmaningar folkbibliotek från hela världen har att förhålla sig till. Bortsett från ekonomi och legitimitetsproblem så var funktionen som samhällets vardagsrum med de problem som följer denna funktion, förvånansvärt lika. En fråga som ställdes av Leonee Ariel Derr från Melbourne var – *Måste vi vara både socialarbetare, sjuksköterskor och missbrukarbehandlare? Biblioteken är säkra platser enbart när de är stängda.* Så länge som biblioteken speglar det omgivande samhället kommer vi att ha samma problem innanför väggarna som utanför. En lösning på problemet som tillämpas i Melbourne var inkludering och partnerskap med det omgivande lokalsamhället och dess olika organisationer. Det som fungerar i Melbourne måste fungera i Arvika tänkte jag i mitt stilla sinne, inget bibliotek är en ö.

Librarian fashion, ett av de mera uppmärksammade seminarierna inleddes med de uppmuntrande slagorden *bibliotekarierna möter "evil with facts", vi är den intellektuella frihetens förkämpar, vi är influencers och vi ser jäkligt bra ut!* (nåja)

Vi presenterades för olika klädkoder och resonemang kring vad vi förmedlar utifrån hur vi ser ut. I vissa länder manifesteras bibliotekariernas opartiskhet i en strikt klädsel. I andra länder kan man (t.ex. i Canada) bära sin aktivist-tröja för att manifesteras vem man är och vad man står för. Man kan även manifesteras sin sexuella identitet i kläder och attribut – om man jobbar i rätt delar av världen. Bra att dessa frågor lyftes i ett auditorium där många arbetade i länder där detta är straffbart.

Det var intressant att höra resonemanget bakom de indonesiska tjänstepersonernas klädkod, de bär traditionella kostymer och är på detta vis bärare av "cultural literacy". Jag förmodar att denna klädkod även skulle tilltala ett visst svenskt politiskt parti.

Till sist men inte minst vill jag referera till Christine MacKenzie och hennes resonemang kring begreppet advocacy, finns det ett bra svenskt ord undrade Elisabet Rundqvist och landade i ordet "förespråkare" vilket september 2018 känns bra.

McKenzie poängterade vikten av att varje bibliotekarie kan och bör företräda sin verksamhet i alla sammanhang. För framgångsrik biblioteksverksamhet bör man nätverka i sina lokalsamhällen. Alla är nära någon i beslutsfattande position. Hon hänvisade till <https://www.publiclibraryadvocacy.org/> en bra resurs för tips och inspiration.

Jag hade en mycket lärorik konferens, knöt många kontakter och blev imponerad av flera av de svenska deltagarnas framgångsrika engagemang i IFLA. Efteråt övermannades jag av en dyster känsla av att ha missat många viktiga seminarier men som tur är finns mycket att hämta in efteråt via t.ex. YouTube. En stor utmaning är nu att sprida inspirationen från denna konferens vidare in i den svenska biblioteks vardagen och att nu börja jobba med IFLAs globala vision.

<https://www.ifla.org/globalvision/report>

Ulla-Carin Stenberg, Arvika bibliotek

